

עפ"ת 37599/12/16 - אמגד אבו גמעה נגד מדינת ישראל

07 אוגוסט 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ת 16-12-37599 אבו גמעה נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט נואה בכור
אמגד אבו גמעה המערער

נגד
מדינת ישראל המשיבה

nocchim:

ב"כ המערער: עו"ד אלעד קוטין

ב"כ המשיבה: עו"ד קובי מוסקוביץ'

המערער בעצמו

<#10#

פסק דין

1. בפניו ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום לטעבורה בפתח תקווה (כב' הש' מג' כהן) במסגרת פל"א 1532-02-15 מיום 21.11.16 לפיו הורשע המערער בעבירה של סירוב לבדיקה שכנות לפיה סעיף 64(א) לפיקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, ונגזרו עליו העונשים הבאים:
 1. 3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.
 2. פסילה בפועל לתקופה של 28 חודשים בפועל.
 3. קנס בסך 1,500 ₪.
 4. פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.
5. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים שלא יעבור בתוך 3 שנים עבירה של נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ונהיגה בפסילה.

עמוד 1

במעמד הדיון חזר בו המערער מערער על הכרעת הדין והותיר את הערעור על גזר הדין בלבד.

2. על פי כתוב האישום, ביום **13.1.15** נהג המערער ברכבת פרטיה בלבד מכיוון שכונת גני אביב עבר מתחם משפטת זיתון בפרדס שנייר.

בנסיבות אלה, נהג המערער בשכירות, במקום ציבורי, בכך שסרב לדרישת שוטר ליתן דגימת שתן לאיתור סמים מסוכנים בגופו.

3. מטיעוני המערע עולה כי טעה ביום"ש קמא בכך שלא נعتר לבקשה לשלוח את המערער למסקירה לפני הגשת חוא"ד ממונה על עבודות השירות, למורת שחשיבותם של תסקרים רובה בייעוץ של גורם מקצועי בבית המשפט טרם הטלת עונש.

טעה ביום"ש קמא בכך שסתה מעיקרונו ההלימה שבתיקון 113 לחוק העונשין ושיקולי ההרתעה והגמול זכו לבכורה בגזר דין על פני שיקומי שיקום וענישה האינדיידואלית.

סעיף 40ג לחוק העונשין מנחה כי יש להתחשב בשיקולים של הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה.

בנסיבות אלה, שקל ביום"ש קמא את הערך החברתי אך ללא מידת הפגיעה בו וכן את פוטנציאל הפגיעה של העבירה ולא את הפגיעה בפועל.

בנוסף, ביום"ש קמא לא סקר את מדיניות הענישה הנהוגת לפני קביעת מתחם ענישה הולם, ואף לא קבע מתחם זה באופן מסודר בגזר דין אלא רק ציין כי הוא אינו כולל מאסר אחריו סORG ובריח.

מדיניות הענישה מעלה כי הוטלו עונשים של מע"ת, פסילה בפועל, פסילה מותנית וכנס בגין נסיבות דומות.

טעה ביום"ש קמא בכך שסתה לחומרה מתחם הענישה הנהוגת בעניינו של המערער לאור עברו והתעבורה.

המערער עבר הליך שיקום ארוך ומazel שנת 2008 לא נפתחו נגדו תיקים פליליים, ועבירות תעבורה אחרונה הינה משנת 2011, אף היא במדד הנמוך של עבירות התעבורה.

לאור האמור היה על ביום"ש לגזר את עונשו של המערער בתוך המתחם ולא לצאת ממנו לחומרה בהטלת עונש מאסר בפועל.

טעה ביום"ש קמא בכך שההעלם מן האפשרות לסתות מתחם הענישה לקולא מטעמי שיקום נאים, ולא

התיחס לכך כי יש סיכוי ממש לשיקומו של המערער, הוайл והוא נקי מסמים כבר תקופה ארוכה, ובבדיקה השtan האחרונה שמסר במכון הרפואי לבתיות בדרכם בשנת 2016 נמצא נקי לחלוטין, המערער נשוי ואב ל-8 ילדים וגם סבא לנכדים, עובד בצורה מוסדרת ומפרנס את משפחתו, מאז שנת 2008 לא הסתבר בפליליים ומקפיד על אורח חיים נורטטיבי.

אף בתחום התעבורה המערער עבר תהליכי של התבגרות, לאחר שלפני יותר מעשור הורשע בעבירה של נהיגה בפסילה וריצה עונש מאסר. המערער שינה דרכו ועבירה תעבורה אחרונה בעינינו הינה משנה 2011 במדד גן מזור כאמור.

מאז עבר המערער כברת דרך ארוכה והחל בשיקום. למראות שאין אדם צעיר, הסיט את חייו ממסלול הרס עצמי והתמכרות לסמים והפרק לאדם נורטטיבי שומר חוק.

בנסיבות אלה, רישוון הנהיגה שלו מהוות כרטיס יציאה ממסלול הרסני בו צעד בעבר.

כמו כן הטלת עונש מאסר על המערער מהוות פגיעה קשה בו, ומסכנת בצורה ברורה את כל הליך השיקום שעבר בשנים האחרונות.

מתוךיר עדכני מיום **22.6.17** עלולות נסיבותו האישיות הקשות בעבר, משפחה מרובת ילדים, נשירה מהלימודים בגיל מוקדם, ומעבר לשוק העבודה בגיל 13. אמו נפטרה כשהיה בגיל צעיר, אך בנה משפחה לתפארת, אב ל- 8 ילדים ומשמש מפרנס יחיד.

ריצה מאסר בגין עבירות סמים והצליח לשקם עצמו בכוחות עצמו, הוא לא משתמש בסמים מזה 15 שנה, ומסר 4 בדיקות שתן שנמצאו נקיות מסמים.

יש תוכנית של"צ של 300 שעות, כאשר מדובר על עיטה ממשמעותית מאוד, קשה וחינוכית בនוסף לפסילה.

לענין הפסילה - הושטה פסילה של 28 חודשים, מעבר ל민ימום, כשהumaruer כבר היה פסול בתקע עד תום ההליכים, לא נג 8 חודשים והייתה לו פסילה אחרת של 30 ימי פסילה מנהלית. הפסילה שריצה נוכחת מפסילה שביהם"ש גזר ומה שנותר זה 19 חודשים באישור הפקדה. הרישוון הופקד ביום 21.12.16 לפני 6 חודשים, כך שנותרו 13 חודשים, עד היום ריצה 15 חודשים פסילה.

לאור האמור, יש להקל בעונשו של המערער ולבטל את רכיב המאסר ולקצר את תקופת הפסילה.

מטרוני המשיבה עולה כי גזר דין של בימ"ש קמא מנומך ומאוזן, ואין כל עילה להתערב בו.

עבירה של סירוב להיבדק בהקשר של שכנות נועדה להגן על ציבור המשתמשים בדרך ולמנוע את הסכנה של נהיגה בשכרות שיכולה להביא לכך ח"י האדם.

עמוד 3

זה משמש כבסיס לקביעת רמת הענישה והצורך בהרtauה.

המערער לא נטל אחריות למשעו, ניהל הליך והורשע.

מהתסaurus עולה כי הוא מזעיר ומטשטש את מעשו.

התסaurus מעלה כי אין בו מוטיבציה לטיפול והוא הופנה להכנות תכנית של"צ ואףלו לא פנה לראיון ולא שיתף פעולה ברמה מינימאלית.

המערער בעל עבר פלילי ותעבורי, שגם אם עבר זמן מסוים מאז הורשע לאחרונה- עדין בעברו עבירות של נגיעה בפסילה פעמיים, באופן המעיד על זלזול בחוק ובהוראות בהםמ"ש.

כל הנسبות והטענות הועלו בvim"ש קמא והדברים נשקלו.

לגביו הפסילה - יש מינימום פסילה של שנתיים ועל רקע התנהלות המערער, היעדר נטילת אחריות ובערו הפלילי ותעבורי - קבוע vim"ש בצדך שצרכן להרחיקו מהכיביש ולמנוע סיכון לציבור.

לאור כל האמור, יש לדוחות את הערעור.

דין והחלטה

.5

לאחר שבדקתי את מכלול הטעונים והשיקולים הדריכים לעניין, הגיעו למסקנה כי דין הערעור להידחות.

עjon בוגזר דינו של vim"ש קמא מעלה כי שקל את מכלול השיקולים בעניינו של המערער, لكולא ולהחומרא, ובכלל זה- את העבודה כי ניהל הוכחות עד תום, לחובתו עבר פלילי ותעבורי, נסיבותיו האישיות והיותו אב ל-8 ילדים וסב לנכים, כמו גם ניקיונו מסמים וקיבלו את רישיון הנגעה מחדש.

הgam שבim"sh קמא לא התווה מתחם ענישה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הרי שהלכה למעשה התיחס לרכבי הענישה של מאסר ופסילה בפועל, כאשר בנסיבות אלה קיימת פסילה מינימלית בת שנתיים, וכי מתחם הענישה אינו כולל מאסר לריצוי בפועל.

עjon במדיניות הענישה הנהוגת מעלה כי אין נתיחה להשית מאסר (בפועל או בעבודות שירות) בגין העבירה בה הורשע המערער בלבד, ועל פי רוב מדובר בענישה של מאסר מוותנה.

עם זאת, בהתאם לתיקון 113 לחוק, מדיניות הענישה הנהוגת הינה רק אחד מן הפרמטרים שיש לשקל בקביעת מתחם ענישה הולם, לצד ערך חברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ונסיבות ביצוע העבירה.

בנסיבות אלה, מדובר בעבירה חמורה, בעיקר מקום בו מדובר במערער שהוא בעבר מכור לסמים, החל מגיל 26 עד לכדי שימוש יומיומי, ואף הורשע חמוץ פעמיים בעברו בגין עבירות סמים ובכלל זה סחר והחזקת של

סמים.

משברר לנוהג בכבישי הארץ - שוב אין מדובר בסיכון בריאותו ושלומו של המערער לבחוי, אלא בסיכון הציבור כולו ובביטחונם של כל המשתמשים בדרכו.

לכן אין ביום"ש יכול לתת ידו, ופוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם - צריך היה להילך בחשבון מבעוד מועד, ולא רק לאחר שההתאונה הקטלנית חיללה תתרחש.

יתרה מכך, עברו הפלילי והቴבורתי של המערער, מעלה כי לחובתו 31 הרשעות קודמות, ובכלל זה שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה, בגין ריצה מסרים בפועל.

יש בכך כדי להעיד כי במערער טמון העדר מORA מן הדין, אף זו הפעם - תוך סיכון המשתמשים בדרכו, גם אם העבירות בוצעו לפני מעלה מעשורה.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף נוכח האמור בתסקיר עדכני בעניינו של המערער.

מהתסקיר העדכני עולה כי גם ביום המערער מתקשה לבטא אחריות מלאה לביצועה של העבירה, מצמצם וمبטא גישה ממזערת ומטשטשת את הרקע לביצוע העבירה, שלל צורך או מוטיבציה לטיפול ביום, הגם שכל בדיקות השתן שמסר- היו נקיות.

תמונה מתכזב זו אינה מתיישבת עם נאשם שהפניהם את חומרת מעשיו ואת הפסול שביהם, באופן שאף מתישב עם ניהול ההליך עד תום והגשת ערעור אף על הכרעת הדין.

העדר הפנמה זו ניכרת בעיקר נוכח העובדה כי משהופנה המערער לראיון לצורך ביצוע צו של"צ ביום 27.5.17 ע"י ביום"ש זה, במסגרת מנהל קהילתי-א-טור, לצורך בחינת התאמתו לביצוע הצו - לא פנה לראיון, ולא עלה בידי השירות לאתרו באופן טלפון- אלא רק בהמשך- כשלדבריו היה בראionario השמה אולם לא התקבלה כל תוכנית מיוחדת שלל"צ עד לעת הزادת.

בנסיבות אלה, ספק רב אם פנה המערער לראיון כאמור, מכל מקום- מדובר בשיתוף פעולה לQUI ובעיתוי, בהתחשב בעובדה כי הוא מערער על מסר בעבודות שירות שהושת עלייו וambil להקל בעונש זה, ולהעדייף את אינטראס השיקום בעניינו.

יש לציין כי קביעתו של ביום"ש לפיה מתחם הענישה אינו כולל רכיב מסר בפועל הינה קביעה מקלה מאוד, מקום בו מתחם הענישה של נהיגה בשכרות, כמוות- סירוב לבדוק שכרות- **כולל גם כולל** בנסיבות אלה רכיב מסר בפועל של חודשים בודדים ברף העליון.

עם זאת, בעניינו של המערער קיימים אינטראסים של הרתעתו האישית, לצד הרתעת הربים, כשניכר כי עונשים קודמים ובכלל זה מאסרים קודמים בפועל- לא הרתיעו אותו מלבוש ולבצע עבירות תעבורה (ואף עבירות פליליות), ועל כן החלטה לסתות לחומרה מהמתחם (המקל ממלא כאמור) הינה סבירה.

לモתר לציין כי עבירות אלו, כמו גם העבירה הנוכחית, בוצעו ברובן בהיותו אב לילדים ומפרנס, ולכן אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להקל עליו אלא כדי להעיד אודות חוסר האחריות בה נוהג לא רק כלפי ציבור המשתמשים בדרך כלל אלא אף כלפי משפחתו שלו.

noch כל האמור, השתת מסר לריצוי בעבודות שירות, למחצית מהתקופה המקסימלית, הינה ענישה ראייה וסבירה בעניינו, ובסיומו של יום- לא מצאתו לנכון להתערב בתוצאה העונשית אליה הגיע ביום"ש קמא.

6. noch כל האמור - דין הערעור להידחות על כל רכיבה.

7. על המערער להתציב בפני הממונה על עבודות השירות לא יאוחר מיום 17.9.3. בשעה 08:00 -
במפקדת מחוז דרום של היחידה לעבודות שירות בבאר שבע.

על מנת להבטיח את התיאכזב בפני המערער לריצוי העבודות והשלמתן - תועוכב יציאתו מן הארץ,
ותחתם ערבות עצמית ע"ש 10,000 ₪.

לא תחתם ההתחייבות - יחול המערער את ריצוי המסר בפועל לאלטר.

8. עותק פסק דין ישלח לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום ט"ו אב תשע"ז, 07/08/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת

ניתנה והודעה היום ט"ו אב תשע"ז, 07/08/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת